

gørelse pr. 31. Decbr. 1908, forelagt af Administrationen, gaar man ud fra fuld Solvens, og at c. 2 Mill. Kr. af Kapitalen er i Behold. Ifald denne Opgørelse er meget streng, vil det sige, at en Nedskrivning af Aktierne — naar Forholdet mellem virkelig tilstedeværende Værdier og Aktiekapitalen skal maales som i andre Banker — til 35 à 40 pCt. af deres Paalydende vil give de nye Aktier en pari-Kurs. Det er muligt, at denne Opgørelse er for pessimistisk, eller ogsaa for optimistisk; man har ingen Midler til at bedømme den. Kun skal man gøre opmærksom paa, at Christian IX.-Komplekset er svært at bedømme med Hensyn til dets Rentabilitet og de fremtidige Forpligtelser og Driftstab, Banken her kan faa.

Grundejerbankens Forhold ere desværre ikke blevne forbedrede under Bankkomiteens Styrelse. At D. B. Adler fik Lov at træde ud, er neppe heldigt; i alt Fald har den Omstændighed, at D. B. Adler optoges i Grundejerbanken og atter gaves fri, kostet Banken 1,520,000 Kr. For D. B. Adlers goodwill betalte Banken 650,000 Kr. og fik kun 200,000 Kr. for den igen; desforuden afskrevet over 1 Mill. Kr. paa de Aktiva, der overtoges fra D. B. Adler. Endvidere synes det urigtigt, at man har tvunget Grundejerbanken til at give lavere Rente, end f. Eks. Laanekassen og garanterende Banker selv tog. Ligeledes har Administrationen været meget dyr; det maa ogsaa beklages, at en Bankdirektør, der som Hr. Olaf Hansen ikke har været uden Skyld i Misøren, naar han faar Lov til at virke videre i Bankens Tjeneste, straks kræver højere Gage end den ham tiltænkte.

Mindretallet mangler Midler til at bedømme, om Hr. Davidsen er sluppen for let ud af den Skyld, han ved Løftet om at overtage den berygtede Aktie-Emission har paadraget sig; det beror paa Skønnet over Hr. Davidsens økonomiske Evner. Mindretallet anerkender Hr. Højesteretsassessor Lassens kloge Bemærkninger i Bankkomiteen om det urigtige i at eftergive Skyld, særlig overfor Personer, der ikke have

givet Kreditor rigtige Oplysninger om deres Formuesforhold.

Ifald Administrationens Opgørelse holder Stik — og denne Opgørelses Troværdighed og store Strenghed tør man kun anfægte ifald Administrationen skulde mangle Betingelser for at skønne over Byggeforetagendernes Værdi og de Forpligtelser, Christian IX.s Gade vil drage efter sig, — maa man beklage, at de store Bankers Direktører i Februar 1908 tabte Hovedet og nægtede at hjælpe et solvent Institut og der igennem gav Anledning til den beklagelige Bankgaranti. Mindretallet ønsker oprigtigt, at man efter at have prøvet Byggeengagementerne endnu en Gang, kan finde en Vej, ad hvilken Grundejerbankens Ledelse kan overgives Selskabsmyndighederne. I saae Henseende vil Vanskeligheden ligge i: paa Aktivsiden Bedømmelsen af den store Post Kassekreditter 21²/₃ Mill. Kr., og paa Passivsiden, at Banken skylder Bankkomiteen 12¹/₂ Mill. Kr. pr. 31. December 1908, et Beløb, der pr. 1. April 1909 er større, fordi forskellige udenlandske Kreditorer siden Nytaar ere udbetalte med Penge, modtagne af Bankkomiteen. Afvikling af disse — formentlig i alt ca. 14 Mill. Kr. — vanskeliggør i høj Grad Grundejerbankens Frigørelse.

Efter det fremkomne gaar man ud fra, at Garantien med Hensyn til Grundejerbanken ikke vil komme til at koste Statskassen noget; kun indirekte kan dette blive Tilfældet, saafremt Værdien af de Aktiver, Grundejerbanken har solgt til Detailhandlerbanken (nogle Valdemar Niensenske Foretagender), er sat for højt, saa at et Tab er vættet over paa Detailhandlerbanken. Efter Hr. Heides Udtalelse i Bankkomiteen om disse Foretagenders Værd, er dette i alt Fald ikke udelukket.

2. Detailhandlerbanken.

A. Med Hensyn til denne Banks virkelige Status foreligger der ingen paalidelige Opgivelser; pr. 15. Februar 1908 anslaaes Underskuddet — foruden den tabte Aktiekapital — til 4¹/₂ Mill. Kr.; nu forlyder det, at Tabet er op mod det dob-